Sygn. akt: KIO 2522/25

WYROK

Warszawa, dnia 28 lipca 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca:Katarzyna Odrzywolska

Protokolant:Tomasz Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie z udziałem stron w dniu 23 lipca 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu20 czerwca 2025 r. przez wykonawcę J.Ś. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą IUVO CARS J.Ś. z siedzibą w Częstochowie

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego, którym jest: Oddział Wojewódzki Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej Województwa Wielkopolskiego im. gen. S.T. z siedzibą w Poznaniu

orzeka:

1.oddala odwołanie;

2.kosztami postępowania obciąża odwołującego: wykonawcę J.Ś. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą IUVO CARS J.Ś. z siedzibą w Częstochowie, i:

2.1.zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego, tytułem wpisu od odwołania;

2.2.zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego Oddziału Wojewódzkiego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej Województwa Wielkopolskiego im. gen. S.T. z siedzibą w Poznaniu kwotę

3 932 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące dziewięćset trzydzieści dwa złote zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika, kosztów dojazdu na posiedzenie i rozprawę oraz opłaty

od pełnomocnictwa.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga

za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie

- Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:……..……

Sygn. akt: KIO 2522/25

U z a s a d n i e n i e

Oddział Wojewódzki Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej Województwa Wielkopolskiego im. gen. S.T. z siedzibą w Poznaniu (dalej: „zamawiający") prowadzi, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) - dalej: „ustawa Pzp" postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, w trybie przetargu nieograniczonego, którego przedmiotem jest: „Zakup lekkich samochodów ratowniczo-gaśniczych"; znak sprawy: ZOSPRP/2/2025 (dalej „postępowanie" lub „zamówienie"), o wartości szacunkowej powyżej progów unijnych, o których mowa w art. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej OJ S 35/2025 w dniu 19 lutego 2025 r.

W dniu 10 czerwca 2025 r. zamawiający poinformował o unieważnieniu wyboru oferty najkorzystniejszej w Zadaniu nr 1 i 2 oraz o unieważnieniu postępowania w zakresie Zadania nr 1 i 2 na podstawie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp wskazując, że postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.

W dniu 20 czerwca 2025 r. przez wykonawcę J.Ś. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą IUVO CARS J.Ś. z siedzibą w Częstochowie(dalej „odwołujący") zostało wniesione odwołanie na czynności podjęte przez zamawiającego, polegające na unieważnieniu wyboru oferty odwołującego w Zadaniu nr 1 i 2 oraz unieważnieniu postępowania w zakresie Zadania nr 1 i 2.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie art. 16 ustawy Pzp poprzez przygotowanie i przeprowadzenie postępowania w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności.

Zarzucając powyższe odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu: (i) unieważnienia czynności unieważnienia postępowania; (ii) unieważnienia czynności unieważnienia wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej; (iii) ponownego przeprowadzenia czynności badania i oceny ofert oraz ponownego

dokonania wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej; (iv) obciążenie zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego.

Zamawiający poinformował wykonawców, zgodnie z art. 185 ust. 1 ustawy Pzp, o wniesieniu odwołania, wzywając uczestników postępowania do złożenia przystąpienia.

W terminie określonym w art. 525 ust. 1 ustawy Pzp, do postępowania odwoławczego nie przystąpił żaden wykonawca.

Krajowa Izba Odwoławcza, po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, na podstawie zebranego materiału dowodowego, po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przesłaną przez zamawiającego w formie elektronicznej, po zapoznaniu się z treścią odwołania, odpowiedzią na nie, a także po wysłuchaniu stanowisk stron, złożonych ustnie
do protokołu w toku rozprawy ustaliła i zważyła, co następuje

Izba ustaliła, że nie zaszła żadna z przesłanek, o których stanowi art. 528 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba dokonała również badania spełnienia przez odwołującego przesłanek określonych w art. 505 ustawy Pzp, to jest kwestii posiadania przez niego legitymacji do wniesienia odwołania uznając, że jego interes we wniesieniu odwołania przejawia się w następujący sposób.

Odwołujący złożył swoją ofertę w postępowaniu i ubiega się o zamówienie.
Jego oferta nie została odrzucona, a odwołujący nie został wykluczony z postępowania.
Oferta złożona przez odwołującego została uznana za najkorzystniejszą w postępowaniu
i zamawiający dokonał wyboru złożonej przez odwołującego oferty, po czym wybór ten unieważnił. W przypadku uwzględnienia odwołania i nakazania zamawiającemu unieważnienia czynności unieważnienia postępowania oraz czynności wyboru oferty odwołującego, uzyskałby on zamówienie, zawarł umowę i osiągnął zysk z tytułu jego realizacji. Powyższe stanowi wystarczającą przesłankę do skorzystania przez odwołującego ze środków ochrony prawnej przewidzianych w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp.

Izba dopuściła dowód z dokumentacji postępowania, przesłanej przez zamawiającego do akt sprawy.

Izba dopuściła dowody, o przeprowadzenie których wnioskował odwołujący, złożone na rozprawie, na okoliczności przez niego wskazane:

1)Standardy CNBOP-PIB “Klasyfikacja, oznaczenie i podział pojazdów pożarniczych”
na okoliczność, że brak było niejasności w definicji przedmiotu zamówienia;

2)Wydruk ze strony internetowej na okoliczność, że brak jest różnic w zakresie parametrów pojazdu oferowanego przez wykonawcę Stolarczyk - MAN TGE i pojazdu Volkswagen Crafter, dla którego możliwe jest pozyskanie świadectwa COC;

3)Wzór wniosku o rejestrację, na okoliczność, że wraz z wnioskiem wymagane jest przedłożenie świadectwa COC.

Izba dopuściła dowód z opinii, o przeprowadzenie którego wnioskował zamawiający, przygotowanej przez Dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Transportu prof. dr hab. inż. J.P. (Wydział Inżynierii Lądowej i Transportu Politechniki Poznańskiej)
na okoliczność niejednoznaczności postanowień SWZ w zakresie wymagań minimalnych
dla lekkiego samochodu ratowniczo-gaśniczego.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła, co następuje

Izba ustaliła, że w Rozdziale 3 specyfikacji warunków zamówienia (dalej „SWZ”), w ust. 2 zamawiający opisał przedmiotem zamówienia: zakup lekkich samochodów ratowniczo
-gaśniczych. Zgodnie z ust. 3 SWZ przedmiot zamówienia został podzielony na następujące części: Część 1 - dostawa 5 sztuk lekkich samochodów ratowniczo-gaśniczych. Wszystkie pojazdy zaoferowane w ramach przedmiotu zamówienia muszą posiadać identyczną specyfikację. Część 2 - dostawa 5 sztuk lekkich samochodów ratowniczo-gaśniczych. Wszystkie pojazdy zaoferowane w ramach przedmiotu zamówienia muszą posiadać identyczną specyfikację. W ust. 3 wskazano, że szczegółowy Opis Przedmiotu Zamówienia stanowią specyfikacje techniczne określonych samochodów: Załącznik nr 1 - Specyfikacja techniczna na lekki samochód ratowniczo-gaśniczy.
W Załączniku nr 1 do SWZ, w pkt 1 zamawiający opisał podstawowe wymagania, jakie ma spełniać oferowany samochód. Zgodnie z opisem w pkt 1.1: pojazd ma być fabrycznie nowy rok produkcji min. 2024; pojazd musi spełniać wymagania: (i) Ustawy “Prawo o ruchu drogowym”, z uwzględnieniem wymagań dotyczących pojazdów uprzywilejowanych (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 1047, z późniejszymi zmianami) wraz z przepisami wykonawczymi do ustawy;
(ii) Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 czerwca 2007 r.
w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu zasad bezpieczeństwa publicznego

lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. z 2007 r., Nr 143, poz. 1002, z późn. zm.);
(iii) Rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych, Obrony Narodowej, Finansów oraz Sprawiedliwości z dnia 22.03.2019 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów specjalnych i pojazdów używanych do celów specjalnych Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, kontroli skarbowej, Służby Celnej, Służby Więziennej i straży pożarnej (Dz. U. 2019 poz.594); pojazd musi posiadać aktualne świadectwo dopuszczenia do użytkowania w ochronie przeciwpożarowej na terenie Polski wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia
20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. z 2007 r. Nr 143, poz. 1002, z późn. zm). Z kolei zgodnie z pkt 2 - Masy i naciski, ppkt 2.3. Samochód powinien mieć maksymalną masę rzeczywistą
w granicach 3500 kg - 7500 kg. Ładowność pojazdu min. 800 kilogramów.

Dalej Izba ustaliła, że zamawiający w Rozdziale 16 SWZ, jako jedno z kryteriów oceny ofert wprowadził: „Kryterium środowiskowe: Emisja tlenków azotu" o wadze 5 %. Zamawiający ustalił następujący sposób przyznawania punktacji w niniejszym Kryterium: Zamawiający
w ramach kryterium przyzna punkty na podstawie wielkości emisji tlenków azotu wskazanej przez Wykonawcę w dołączonym do oferty Certyfikacie zgodności pojazdu (COC) oraz przeliczona według następującego wzoru: (Nmin/Nof) * 100 * waga, gdzie: Nmin - najniższa wartość emisji tlenków azotu spośród wszystkich ofert niepodlegających odrzuceniu, Nof - wartość emisji tlenków azotu w badanej ofercie. Najwyższą liczbę punktów w ramach tego kryterium, tj. 5 pkt., otrzyma oferta zawierająca najniższą emisję tlenków azotu. Zamawiający zastrzegł, że jeżeli wykonawca nie złoży wraz z ofertą przedmiotowego środka dowodowego w postaci Certyfikatu zgodności pojazdu (COC) (lub zgodnie z punktem 10.1. SWZ innego równoważnego dokumentu) wówczas wykonawca w ramach kryterium uzyska 0 punktów. NIE ma możliwości uzupełnienia wskazanego dokumentu po upływie terminu składania ofert.

Izba ustaliła także, że treść SWZ była przedmiotem wyjaśnień zamawiającego, w tym w zakresie dotyczącym opisanego wyżej kryterium oceny ofert.

W piśmie z 20 lutego 2025 r. zamawiający udzielił odpowiedzi na pytanie nr 3 o treści: „Dot. pkt. 3 ppkt. 10 SWZ. Czy Zamawiający zrezygnuje ze złożenia wraz z ofertą Certyfikatu zgodności COC ? Certyfikat zgodności COC zostanie dostarczony na późniejszym etapie
tj. w dniu odbioru końcowego pojazdu. W związku z powyższym czy Zamawiający dopuści oświadczenie potwierdzające wartości emisji tlenków azotu ?". Zamawiający w odpowiedzi wskazał: „Zamawiający rezygnuje z obowiązku przedłożenia wskazanego przedmiotowego środka dowodowego na etapie składania ofert. Zamawiający wymaga przedłożenia wskazanego dokumentu najpóźniej z dniem odbioru przedmiotu zamówienia. W związku
z czym Zamawiający działając na podstawie art. 137 ust. 1 Ustawy, dokonuje zmiany SWZ
w następującym zakresie: Rozdział 3 punkt 10 SWZ otrzymuje brzmienie: 10.1. Zamawiający nie żąda złożenia przedmiotowych środków dowodowych. Rozdział 16 punkt 1.1 w zakresie opisu kryterium nr 3 - Kryterium środowiskowe: Emisja tlenków azotu, który otrzymuje brzmienie: Zamawiający w ramach kryterium przyzna punkty na podstawie wielkości emisji tlenków azotu wskazanej przez Wykonawcę w formularzu ofertowym oraz przeliczona według następującego wzoru: (Nmin/ Nof) * 100 * waga, gdzie: Nmin - najniższa wartość emisji tlenków azotu spośród wszystkich ofert niepodlegających odrzuceniu, Nof - wartość emisji tlenków azotu w badanej ofercie. Najwyższą liczbę punktów w ramach tego kryterium, tj. 5 pkt., otrzyma oferta zawierająca najniższą emisję tlenków azotu. Jeżeli Wykonawca nie uzupełni wskazanej pozycji w formularzu ofertowym wówczas Wykonawca w ramach kryterium uzyska 0 punktów. NIE ma możliwości uzupełnienia formularza ofertowego po upływie terminu składania ofert.
W miejsce załącznika do SWZ - formularz ofertowy zostaje wprowadzony załącznik
do SWZ - formularz ofertowy tekst jednolity o treści zgodnej z treścią załącznika
do niniejszej informacji. W miejsce załącznika do SWZ - projektowane postanowienia umowy zostaje wprowadzony załącznik do SWZ - projektowane postanowienia umowy
o treści zgodnej z treścią załącznika do niniejszej informacji."

Izba ustaliła ponadto, że w przedmiotowym postępowaniu swoje oferty złożyło: dwóch wykonawców dla części pierwszej zamówienia i trzech wykonawców dla części drugiej. Odwołujący złożył ofertę na obie części.

Pismem z 25 kwietnia 2025 r. zamawiający dokonał wyboru oferty odwołującego dla obu części zamówienia.

Z powyższą decyzją nie zgodził się jeden z ubiegających się o zamówienie wykonawców, składając w dniu 5 maja 2025 r. odwołanie wobec czynności zamawiającego polegających na niezgodnej z treścią SWZ oceną złożonych ofert w zakresie kryterium środowiskowego: Emisja tlenków azotu, zaniechaniu zastosowania przez zamawiającego

prawidłowych zasad oceny w ww. kryterium, jak również doprowadzeniu do złożenia ofert zawierających dane w wartościach niemożliwych do obiektywnego porównania. Odwołanie zostało wycofane, w konsekwencji Krajowa Izba Odwoławcza postanowieniem z dnia 28 maja 2025 r., sygn. akt KIO 1743/25 umorzyła postępowanie odwoławcze.

Pismem z dnia 10 czerwca 2025 r. zamawiający poinformował o unieważnieniu wyboru oferty odwołującego w zadaniu nr 1 i 2 oraz o unieważnieniu postępowania w zakresie zadania nr 1 i 2.

Uzasadniając czynność unieważnienia postępowania zamawiający, jako powód podał: „W przedmiotowych postępowaniu w treści SWZ Zamawiający jako jedno z kryteriów oceny ofert wprowadził kryterium pn.: Kryterium środowiskowe: Emisja tlenków azotu. Zamawiający w ramach niniejszego kryterium miał przyznać punkty na podstawie wielkości emisji tlenków azotu zadeklarowanej przez wykonawcę w formularzu ofertowym. Punkty przysługujące poszczególnym ofertom miały zostać obliczone za pomocą matematycznego wzoru opartego na zasadzie proporcji: (Nmin/Nof) * 100 * waga, gdzie: Nmin - najniższa wartość emisji tlenków azotu spośród wszystkich ofert niepodlegających odrzuceniu, Nof - wartość emisji tlenków azotu w badanej ofercie.

W ramach opisu niniejszego kryterium Zamawiający ustanowił dodatkowo następujące zasady: Najwyższą liczbę punktów w ramach tego kryterium, tj. 5 pkt., otrzyma oferta zawierająca najniższą emisję tlenków azotu. Jeżeli Wykonawca nie uzupełni wskazanej pozycji w formularzu ofertowym wówczas Wykonawca w ramach kryterium uzyska 0 punktów. NIE ma możliwości uzupełnienia formularza ofertowego po upływie terminu składania ofert.

Z kolei we wzorze formularza ofertowego Zamawiający wskazał określone miejsce, które wykonawca miał wypełnić aby jego oferta uzyskała punkty w ramach omawianego kryterium: Kryterium: Kryterium środowiskowe: Emisja tlenków azotu. Wykonawca oferuje pojazdy emitujące następujące ilości tlenków azotu: ……

Zarówno jednak opis wskazanego kryterium jak i treść OPZ, czy innych elementów dokumentacji zamówienia nie wskazywała jednoznacznie i precyzyjnie jednostki miary w jakiej wykonawcy winni wskazać wartość emisji tlenków azotu. W związku z czym w przedmiotowych postępowaniu doszło do naruszenia art. 240 Ustawy, co powoduje, że postępowanie obarczone jest wadą.

Zgodnie z przywołanym przepisem: 1. Zamawiający opisuje kryteria oceny ofert w sposób jednoznaczny i zrozumiały. 2. Kryteria oceny ofert i ich opis nie mogą pozostawiać zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru najkorzystniejszej oferty oraz umożliwiają weryfikację i porównanie poziomu oferowanego wykonania przedmiotu zamówienia na podstawie informacji przedstawianych w ofertach. Brak wprowadzenia wymogu co do jednostki miary, którą powinni posługiwać się wykonawcy składając ofertę spowodował, że oferty stały się nieporównywalne i nie umożliwiały weryfikacji tego, która spośród ofert była faktycznie najkorzystniejsza. Istotą kryterium, w którym przypisywanie punktów oparte jest na zasadzie proporcji jest konieczność weryfikacji jednej oferty względem drugiej. W konsekwencji aby takie kryterium mogło zostać w praktyce zastosowane, oferty muszą zostać przedstawione według tożsamych parametrów.

W przedmiotowym postępowaniu oferty złożyli wykonawcy, deklarując wartość emisji tlenków azotu w sposób następujący: W zakresie Zadania nr 1: Oferta nr 1 - Stolarczyk Mirosław Technologia Pożarnicza - NOx 56,20 MG/KM Oferta nr 3 - IUVO CARS J.Ś. - 22,93 mg/kWh. W zakresie Zadania nr 2: Oferta nr 1 - Stolarczyk Mirosław Technologi Pożarnicza - NOx 56,20 MG/KM; Oferta nr 2 - P.W. BIBMOT BIK Sp.J - brak deklaracji; Oferta nr 3 - IUVO CARS J.Ś 22,93 mg/kWh.

W Ofercie nr 1 oraz Ofercie nr 3 wykonawcy zadeklarowali wartość emisji tlenków azotu posługując się odmiennymi jednostkami miary. Oznacza to, że realnie nie jest możliwe ustalenie, która z podanych wartości jest obiektywnie najniższą wartością emisji tlenków azotu spośród wszystkich ofert niepodlegających odrzuceniu, którą w przewidzianym wzorze należy podstawić pod symbol „Nmin". Bez wiedzy w tym zakresie nie jest możliwe zastosowanie w prawidłowy sposób przewidzianego przez Zamawiającego matematycznego wzoru. Trzeba także dodać, że nie istnieje wzór pozwalający w okolicznościach niniejszej sprawy na przeliczenie jednostki wyrażonej jako „MG/KM" na jednostkę „mg/kWh" lub przeliczenie jednostki wyrażonej jako „mg/kWh" na jednostkę „MG/KM".

Należy również wskazać, że brak wskazania w treści SWZ wymogu zastosowania przez wykonawcę konkretnej jednostki miary nie pozwala także stwierdzić, że którakolwiek z podanych jednostek miary jest niedopuszczalna. Na podstawie obowiązującej treści SWZ stwierdzenie, że wykonawca mógł posłużyć się jednostką „mg/kWh", natomiast nie mógł jednostką „MG/KM" (lub na odwrót) prowadziłoby do naruszenia zasady równego traktowania wykonawców, której istotną jest stosowanie jednej miary do wszystkich wykonawców znajdujących się w tej samej lub podobnej sytuacji. Innymi słowy uznanie w zastanych okolicznościach sprawy, że jedna z przedstawionych jednostek jest prawidłowa, a druga nie prowadziłoby do uprzywilejowania jednego z wykonawców biorących udział w postępowaniu.

Poniższe zestawienie ofert wskazuje ilość punktów, które otrzymałyby oferty bez uwzględnienia wskazanego powyżej kryterium oceny ofert:

Zadanie nr 1

Kryterium	Wykonawca nr 1 Stolarczyk Mirosław Technologia Pożarnicza 25-116 Kielce ul. Ściegiennego 268A	Wykonawca nr 3 IUVO CARS J.Ś. ul. Dębowa 4, 42-202 Częstochowa
Cena (max. 60,00)	52,01 pkt	60,00 pkt
Pojazd wyposażony w napęd 4x4 (max. 8,00)	8,00 pkt	0,00 pkt
Materiał wykonania poszycia zewnętrznego zabudowy nadwozia (max. 8,00)	8,00 pkt	8,00 pkt
Gwarancja na pojazd (max. 10,00)	10,00 pkt	10,00 pkt
Skrócenie terminu dostawy (max. 5,00)	5,00 pkt	5,00 pkt
Realizacja przedmiotu zamówienia z uwzględnieniem aspektu społecznego (max. 4,00)	4,00 pkt	4,00 pkt
RAZEM (max. 100)	87,01 pkt	87,00 pkt

Zadanie nr 2

Kryterium	Wykonawca nr 1 Stolarczyk Mirosław Technologia Pożarnicza 25-116 Kielce ul. Ściegiennego 268A	Wykonawca nr 2 P.W. BIBMOT BIK Sp.J 39-300 Mielec, ul. Drzewieckiego 1	Wykonawca nr 3 IUVO CARS J.Ś. ul. Dębowa 4, 42-202 Częstochowa
Cena (max. 60,00)	52,01 pkt	59,79 pkt	60,00 pkt
Pojazd wyposażony w napęd 4x4 (max. 8,00)	8,00 pkt	0,00	0,00 pkt
Materiał wykonania poszycia zewnętrznego zabudowy nadwozia (max. 8,00)	8,00 pkt	4,00 pkt	8,00 pkt
Gwarancja na pojazd (max. 10,00)	10,00 pkt	10,00 pkt	10,00 pkt
Skrócenie terminu dostawy (max. 5,00)	5,00 pkt	0,00 pkt	5,00 pkt
Realizacja przedmiotu zamówienia z uwzględnieniem aspektu społecznego (max. 4,00)	4,00 pkt	4,00 pkt	4,00 pkt
RAZEM (max. 100)	87,01 pkt	77,79 pkt	87,00 pkt

W obu zadaniach różnica pomiędzy ofertami złożonymi przez Wykonawcę nr 1 i Wykonawcę nr 3 wynosi jedynie 0,01 punktu. Oznacza to, że ilość punktów możliwych do uzyskania
w ramach wadliwie opisanego kryterium (maksimum 5 pkt) pn. „Kryterium środowiskowe: Emisja tlenków azotu" przesądza o tym, która oferta byłaby ofertą najkorzystniejszą.

W związku z czym wskazana powyżej wada postępowania uniemożliwia dokonanie prawidłowego wyboru najkorzystniejszej oferty (a w konsekwencji zawarcia umowy
o udzielenie zamówienia publicznego).

Warto także dodać, że zgodnie z orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej niejednoznaczność opisu w zakresie kryterium oceny ofert może stanowić podstawę
do unieważnienia postępowania. Tytułem przykładu Krajowa Izba Odwoławcza w Wyroku
z dnia 4 lutego 2022 r. (KIO 137/22) wskazała: *W ocenie składu Izby niejednoznaczność opisu odnoszącego się do przesłanek kryteriów oceny ofert w ramach prowadzonego postępowania może stanowić negatywną przesłankę udziału w postępowaniu dla wykonawców i może być uznana za wadę takiego postępowania. Ustalone kryteria oceny ofert muszą pozwolić na przeprowadzenie obiektywnego procesu oceny każdej oferty, a więc muszą pozwalać na porównanie złożonych ofert, a wynik tego porównania ma jednoznacznie wskazywać, która oferta jest lepsza i bardziej realizuje cel zamówienia. Sposób oceny w ramach przyjętej metodologii oceny nie może mieć charakteru subiektywnego, to jest nie może prowadzić do subiektywnej oceny zamawiającego, którą propozycję z ofert uznać za korzystniejszą. Nie może istnieć dowolność przy ustalaniu rankingu ofert.*

Jednocześnie w przedmiotowym postępowania termin składania ofert minął w dniu 28 lutego 2025 r., co oznacza, że nie jest możliwe usunięcie zaistniałej wady poprzez jej wyeliminowanie i doprowadzenie do porównywalności ofert w drodze zastosowania modyfikacji treści SWZ

i poprawienia treści wskazanego kryterium oceny ofert. Należy dodać, że nie jest także możliwe wyeliminowanie wady poprzez utworzenie reguły interpretacyjnej bazującej
na aktualnym brzmieniu treści SWZ pozwalającej na obiektywną i niedyskryminacyjną ocenę ofert. Należy zatem uznać, że niniejsze postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą.
W zaistniałych okolicznościach sprawy niemożliwa do usunięcia wada, którą obarczone jest postępowanie uniemożliwia zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. Przesłanki unieważnienia umowy wskazane zostały w art. 457 Ustawy. Jak wskazano wyżej określony opis kryterium oceny ofert był nieprecyzyjny oraz niejasny i przesądził w tym wypadku o naruszeniu przepisów Ustawy, które ma zasadnicze znaczenie dla ceny złożonych ofert. W orzecznictwie przyjmuje się, że taka sytuacja stanowi o tym, że umowa zawarta w wyniku postępowania obarczonego wadą tej kategorii podlegałaby unieważnieniu na podstawie art. 457 ust. 1 pkt 1 Ustawy, zgodnie z którym „Umowa podlega unieważnieniu, jeżeli zamawiający z naruszeniem ustawy udzielił zamówienia, zawarł umowę ramową lub ustanowił dynamiczny system zakupów (…)". Tytułem przykładu tożsame stanowisko przyjęła Krajowa Izba Odwoławcza w Wyroku z dnia 21 marca 2023 r. (KIO 610/23) wskazując:*W ocenie składu orzekającego, niejasny, nieprecyzyjny opis przedmiotu zamówienia i opis jednego z kryteriów oceny ofert stanowi takie naruszenie przepisów Prawa zamówień publicznych, które ma oczywiste i zasadnicze znaczenie dla oceny ofert, a więc umowa zawarta w wyniku takiego postępowania podlegałaby unieważnieniu na podstawie art. 457 ust. 1 pkt 1 Prawa zamówień publicznych. Skoro tak, to nie można po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zawrzeć umowy niepodlegającej unieważnieniu, a zatem zachodzi przesłanka do unieważnienia postępowania, na podstawie art. 255 pkt 6 Prawa zamówień publicznych.*
Jako osobną podstawę unieważnienia umowy, z którą łączy się przesłanka unieważnienia,
o której mowa w niniejszym zawiadomieniu jest art. 457 ust. 5 Ustawy, zgodnie z którym przepis art. 457 ust. 1 Ustawy nie wyłącza możliwości żądania unieważnienia umowy
na podstawie art. 70^5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (dalej KC). Zgodnie z kolei z art. 70^5 § 1 KC organizator oraz uczestnik aukcji albo przetargu może żądać unieważnienia zawartej umowy, jeżeli strona tej umowy, inny uczestnik lub osoba działająca w porozumieniu z nimi wpłynęła na wynik aukcji albo przetargu w sposób sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami. Jeżeli umowa została zawarta na cudzy rachunek, jej unieważnienia może żądać także ten, na czyj rachunek umowa została zawarta, lub dający zlecenie.
W zaistniałej sytuacji kontynuowanie postępowania obarczonego wadą prowadziłoby wprost do stwierdzenia, że naruszenie przepisów Ustawy na etapie konstruowania warunków zamówienia miałoby wpływ na wynik postępowania. W tym kontekście jest to sytuacja, o której mowa w art. 70^5 § 1 KC. Podobne stanowisko przyjęła Krajowa Izba Odwoławcza w Wyroku
z dnia 2 listopada 2021 r. (KIO 2939/21) wskazując: *Zauważenia wymaga jednak, że*
w sytuacji, kiedy oferty w postępowaniu zostały otwarte, a Izba stwierdza niezgodność treści dokumentów zamówienia z przepisami ustawy, jedynym narzędziem pozwalającym na to, aby wyrok Izby usunął stan niezgodności z prawem, jest nakazanie Zamawiającemu unieważnienia postępowania, nie jest już bowiem możliwie nakazanie zmian w treści dokumentów zamówienia. Kontynuowanie postępowania prowadziłoby natomiast do tego,
że naruszenie ustawy na jego wcześniejszym etapie miałoby wpływ na wynik tego postępowania. W tej sytuacji Izba uznała za zasadne wskazanie na przepis art. 457 ust. 5 ustawy Pzp, zgodnie z którym przepis ust. 1 (określający w sposób enumeratywny przyczyny unieważnienia umowy) nie wyłącza możliwości żądania unieważnienia umowy na podstawie art. 705 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny. Art. 705 § 1 k.c. stanowi,
że organizator oraz uczestnik aukcji albo przetargu może żądać unieważnienia zawartej umowy, jeżeli strona tej umowy, inny uczestnik lub osoba działająca w porozumieniu z nimi wpłynęła na wynik aukcji albo przetargu w sposób sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami. W ocenie Izby przepis ten mógłby być podstawą unieważnienia umowy również w sytuacji, gdy zamawiający (strona umowy) poprzez niezgodne z ustawą Pzp opisanie przedmiotu zamówienia, prowadzące do ograniczenia konkurencji w postępowaniu, wpływa na wynik tego postępowania. Tym samym potwierdzenie się przedmiotowego zarzutu
w sytuacji, gdy w postępowaniu nastąpiło otwarcie ofert, skutkuje koniecznością unieważnienia postępowania, jako obarczonego niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.
Podobnie Krajowa Izba Odwoławcza orzekła w Wyroku z dnia 7 lutego 2022 r. (KIO 169/22):*Izba zwraca uwagę, że w przepisach ustawy Pzp istnieje możliwość uznania umowy*
za nieważną na podstawie art. 457 ust. 5 ustawy Pzp który stanowi, że przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości żądania unieważnienia umowy na podstawie ustawy z dnia
23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny. Dyspozycja k.c. znajdzie zastosowanie do umów w sprawie zamówień publicznych

zawartych w wyniku jakiegokolwiek postępowania otwartego (poprzedzonego ogłoszeniem) prowadzonego w oparciu o przepisy Pzp. Możliwość żądania unieważnienia umowy w sprawie zamówienia publicznego w oparciu o k.c. jest niezależna od podstaw i ograniczeń unieważnienia na podstawie przepisów Pzp.
Podsumowując w zaistniałym stanie faktycznym zaktualizowały się wszystkie przesłanki określone w art. 255 pkt 6 Ustawy tj. postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. W związku z powyższym obowiązkiem Zamawiającego jest unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego".

Z powyższą decyzją nie zgodził się odwołujący, składając swoje odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 20 czerwca 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy a także stanowiska stron oraz zakres zarzutów podnoszonych w odwołaniu Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie konieczne jest przypomnienie treści przepisów, które znajdą zastosowanie w niniejszej sprawie.

I tak, zgodnie z art. 16 ustawy Pzp, zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji, równe traktowanie wykonawców oraz przejrzysty.

W myśl art. 135 ust. 1 ustawy Pzp wykonawca może zwrócić się do zamawiającego
z wnioskiem o wyjaśnienie treści SWZ. Ust. 6 tego przepisu stanowi, że treść zapytań wraz
z wyjaśnieniami zamawiający udostępnia na stronie internetowej prowadzonego postępowania, a w przypadkach, o których mowa w art. 133 ust. 2 i 3, przekazuje wykonawcom, którym przekazał SWZ, bez ujawniania źródła zapytania.

Z kolei art. 240 ust. 1 ustawy Pzp stanowi, że zamawiający opisuje kryteria oceny ofert w sposób jednoznaczny i zrozumiały. W ust. 2 wskazano, że kryteria oceny ofert i ich opis nie mogą pozostawiać zamawiającemu nieograniczonej swobody wyboru najkorzystniejszej oferty oraz umożliwiają weryfikację i porównanie poziomu oferowanego wykonania przedmiotu zamówienia na podstawie informacji przedstawianych w ofertach.

Zgodnie z art. 255 pkt 6 ustawy Pzp zamawiający unieważnia postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp, o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający zawiadamia równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub zostali zaproszeni do negocjacji
- podając uzasadnienie faktyczne i prawne.

W myśl art. 457 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, umowa podlega unieważnieniu, jeżeli zamawiający: (1) z naruszeniem ustawy udzielił zamówienia, zawarł umowę ramową lub ustanowił dynamiczny system zakupów bez uprzedniego zamieszczenia w Biuletynie Zamówień Publicznych albo przekazania Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej ogłoszenia wszczynającego postępowanie lub bez wymaganego ogłoszenia zmieniającego ogłoszenie wszczynające postępowanie, jeżeli zmiany miały znaczenie dla sporządzenia wniosków
o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo ofert; (2) zawarł umowę z naruszeniem
art. 264 lub art. 308 ust. 2 lub 3 lub art. 421 ust. 1 lub 2 albo art. 577, jeżeli uniemożliwiło
to Krajowej Izbie Odwoławczej uwzględnienie odwołania przed zawarciem umowy; (3) zawarł umowę przed upływem terminu, o którym mowa w art. 216 ust. 2; (4) z naruszeniem art. 314 ust. 1 pkt 3, ust. 3 i 4, art. 315 lub art. 422 ust. 2 lub 3 udzielił zamówienia objętego umową ramową; (5) z naruszeniem art. 323, art. 324 lub art. 391 ust. 4 lub 5 udzielił zamówienia objętego dynamicznym systemem zakupów.

Na wstępie Izba wskazuje, że unieważnienie postępowania na podstawie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp możliwe jest w przypadku łącznego wykazania po pierwsze, że postępowanie jest obarczone wadą, po drugie, że jest to wada niemożliwa do usunięcia, po trzecie, że wada ta uniemożliwia zawarcie umowy, która nie podlegałaby unieważnieniu. Wszystkie one muszą wystąpić łącznie, aby zamawiający był uprawniony do podjęcia decyzji w tym przedmiocie.
W tym zakresie podzielić należy stanowisko odwołującego, że postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego prowadzone jest w celu wyboru najkorzystniejszej oferty i zawarcia umowy, a unieważnienie postępowania ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko
w przypadkach przewidzianych w ustawie, przy czym przesłanki tego unieważnienia nie mogą być interpretowane rozszerzająco.

W konsekwencji nie każde uchybienie przepisom i zasadom postępowania może być podstawą unieważnienia umowy, a jedynie wada, którą uznać można za istotną. Z kolei ocena czy w danym postępowania wada taka wystąpiła, dokonywana będzie każdorazowo przez zamawiającego, przed podjęciem decyzji o unieważnieniu postepowania. Ponadto, aby unieważnienie postępowania było możliwe pomiędzy jego wadą, a niemożnością zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy musi zachodzić adekwatny związek przyczynowy. Poszukując kryteriów oceny czy zachodzi opisana w art. 255 pkt 6 ustawy Pzp podstawa unieważnienia postepowania, jaką jest brak możliwości zawarcia niepodlegającej unieważnieniu umowy, sięgnąć należy do regulacji art. 457 ustawy Pzp, określającej przesłanki unieważnienia umowy. Przy czym, z uwagi na podstawę unieważnienia postępowania wskazaną przez zamawiającego w piśmie z 10 czerwca 2025 r., w rozpoznawanej sprawie kluczowe znaczenie ma treść art. 457 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp,
w myśl którego umowa podlega unieważnieniu jeżeli zamawiający udzielił zamówienia
z naruszeniem ustawy. Przy tym naruszenie to musi być kwalifikowane (rażące).

Ciężar udowodnienia przesłanek unieważnienia postępowania, zarówno w zakresie okoliczności faktycznych, jak i prawnych, zawsze spoczywa na zamawiającym (tak też M. Jaworska w „ Prawo zamówień publicznych. Komentarz.”, red. Marzena Jaworska, Dorota Grześkowiak-Stojek, Julia Jarnicka, Agnieszka Matusiak, wydawnictwo C.H. Beck Warszawa 2023 r.).

Zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Pzp, o unieważnieniu postępowania o udzielenie zamówienia zamawiający zawiadamia równocześnie wykonawców, którzy złożyli oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub zostali zaproszeni do negocjacji
- podając uzasadnienie faktyczne i prawne. Powyższy przepis wskazuje, że zamawiający ma obowiązek wykazać i wyczerpująco uzasadnić wystąpienie okoliczności faktycznych
i prawnych powodujących obowiązek unieważnienia postępowania. Przywołany przepis, służący realizacji zasad postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, takich jak jawność postępowania, równe traktowanie wykonawców i zachowanie uczciwej konkurencji, nakłada na zamawiającego obowiązek zakomunikowania wykonawcom, dlaczego uznał,
że postępowanie nie zakończy się wyborem najkorzystniejszej oferty i zawarciem umowy.

W sytuacji zatem wniesienia odwołania na decyzję zamawiającego w zakresie unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia, kognicja Izby ogranicza się
do zbadania zasadności tej decyzji, w kontekście podanych w zawiadomieniu powodów faktycznych i prawnych jej podjęcia. Szczegółowo odniósł się do tej kwestii Sąd Okręgowy
w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w uzasadnieniu wyroku z dnia
11 sierpnia 2022 r. o sygn. akt XXIII Zs 27/22 który w orzeczeniu zwrócił uwagę na doniosłe znaczenie jakie ma informacja o unieważnieniu, kierowana do wykonawców wskazując,
co następuje: „(…) Zgodnie bowiem z art. 260 Pzp w zawiadomieniu o unieważnieniu postępowania Zamawiający zobowiązany jest podać uzasadnienie faktyczne i prawne unieważnienia postępowania. Obowiązek ten realizowany jest przez podanie okoliczności faktycznych i podstawy prawnej podjętej decyzji w zakresie wystarczającym dla oceny prawidłowości jej podjęcia. Zatem nie jest wystarczające samo wskazanie podstawy prawnej, na której oparta jest decyzja Zamawiającego o unieważnieniu postępowania. Konieczne jest dokładne powołanie okoliczności faktycznych, wyczerpujących przesłankę powodującą unieważnienie postępowania lub uprawniającą do jego unieważnienia. Wskazanie podstawy prawnej i przyczyn faktycznych unieważnienia postępowania warunkuje zakres wnoszenia i rozpoznania środków ochrony prawnej. Powołanie okoliczności faktycznych powinno być dokonane w sposób jasny i niebudzący wątpliwości. Powinno być przy tym na tyle wyczerpujące, by pozwalało wykonawcom na pełne zidentyfikowanie okoliczności faktycznych, stanowiących podstawę podjęcia czynności unieważnienia, oraz ich ewentualne zakwestionowanie w odwołaniu, a także przedstawienie w postępowaniu odwoławczym stosownych dowodów. Podanie uzasadnienia faktycznego i prawnego unieważnienia postępowania nie jest jedynie dopełnieniem wymagania formalnego art. 260 ust. 1 Pzp, lecz stanowi element konstytutywny decyzji o unieważnieniu postępowania i z normy tej wynika,
że Zamawiający ma obowiązek podać wykonawcom uzasadnienie faktyczne podejmowanej czynności w taki sposób, aby zagwarantować im możliwość skutecznej weryfikacji jej prawidłowości (…)”.

Izba, orzekając w przedmiotowej sprawie, wzięła zatem pod uwagę treść argumentacji, przywołanej przez zamawiającego w uzasadnienia unieważnienia postępowania (pismo z 10 czerwca 2025 r.) uznając, że zamawiający wykazał istnienie wszystkich przesłanek, opisanych w art. 255 pkt 6 ustawy, tj. po pierwsze, że postępowanie jest obarczone wadą, po drugie,

że jest to wada niemożliwa do usunięcia, po trzecie, że wada ta uniemożliwia zawarcie umowy, która nie podlegałaby unieważnieniu.

W zakresie wady postępowania zamawiający wskazał na treść art. 240 ustawy Pzp, który nakazuje zamawiającemu opisanie kryteriów oceny ofert w sposób jednoznaczny
i zrozumiały. Z treści pisma kierowanego do wykonawców wynika, że brak wskazania
w dokumentacji przetargowej jednostek miar odnoszących się do Kryterium środowiskowego, Emisja tlenków azotu powoduje, że nie jest możliwe porównanie złożonych ofert i dokonanie weryfikacji, która spośród ofert była faktycznie najkorzystniejsza. Zamawiający uzasadniał,
że istotą kryterium, w którym przypisywanie punktów oparte jest na zasadzie proporcji jest konieczność weryfikacji jednej oferty względem drugiej. W konsekwencji aby takie kryterium mogło zostać w praktyce zastosowane, oferty muszą zostać przedstawione według tożsamych parametrów. Zauważył także, że dwóch wykonawców ubiegających się o zamówienie zadeklarowało wartość emisji tlenków azotu, posługując się odmiennymi jednostkami miary,
z kolei trzeci z nich w ogóle nie złożył deklaracji w tym zakresie.

Zamawiający uzasadniał także, że brak wskazania w treści SWZ wymogu zastosowania przez wykonawcę konkretnej jednostki miary nie pozwala także stwierdzić, że którakolwiek z podanych jednostek miary jest niedopuszczalna. Na podstawie obowiązującej treści SWZ stwierdzenie, że wykonawca mógł posłużyć się jednostką „mg/kWh" (jak to uczynił odwołujący), natomiast nie mógł jednostką „MG/KM" (którą posłużył się drugi z wykonawców) prowadziłoby do naruszenia zasady równego traktowania wykonawców, której istotą jest stosowanie jednej miary do wszystkich wykonawców znajdujących się w tej samej lub podobnej sytuacji. Innymi słowy uznanie w zastanych okolicznościach sprawy, że jedna
z przedstawionych jednostek jest prawidłowa, a druga nie - prowadziłoby do uprzywilejowania jednego z wykonawców biorących udział w postępowaniu.

Izba zgadza się z twierdzeniem zamawiającego, że błędne określenie jednego
z kryteriów oceny ofert, czy też opisanie sposobu dokonania takiej oceny, może stanowić negatywną przesłankę udziału w postępowaniu dla wykonawców i może zostać uznane
za wadę takiego postępowania. Należy podkreślić, że nie może mieć miejsca dowolność przy ustalaniu rankingu ofert, zaś sposób oceny musi wynikać jednoznacznie z treści SWZ.
Izba, po analizie dokumentacji postępowania, jak też biorąc pod uwagę dowody przedstawione przez strony i argumentację przez nie przywoływaną uznała, że
w okolicznościach przedmiotowej sprawy brak wskazania określonej jednostki miary powodował, że złożone w postępowaniu oferty stały się nieporównywalne. Nie sposób z kolei zgodzić się z twierdzeniem odwołującego, że w świetle wymagań dla pojazdów opisanych
w Załączniku nr 1 do SWZ - zamawiający nie pozostawił w tym zakresie wykonawcom żadnej dowolności, albowiem możliwe było zastosowanie różnych jednostek miary dla spornego kryterium.

Zamawiający, w zakresie opisu przedmiotu zamówienia, odesłał bowiem do Załącznika nr 1 do SWZ, w którym zawarł podstawowe wymagania, jakie ma spełniać oferowany samochód. W tym między innymi, w pkt 2 - Masy i naciski, ppkt 2.3. Samochód powinien mieć maksymalną masę rzeczywistą w granicach 3500 kg - 7500 kg. Ładowność pojazdu min. 800 kilogramów.

Izba wzięła pod uwagę treść przedłożonej przez zamawiającego opinii, przygotowanej przez Dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Transportu prof. dr hab. inż. J.P. (Wydział Inżynierii Lądowej i Transportu Politechniki Poznańskiej), z której wynikało,
że w zakresie przyjęcia właściwej jednostki miary, opis przedmiotu zamówienia nie pozwalał na ustalenie czy zamawiający oczekuje danych homologacyjnych charakterystycznych dla pojazdów lekkich (tu jednostką właściwą jest np. mg/km), czy też dla pojazdów ciężkich
(w jednostkach np. mg/kWh). W tym zakresie w opinii przywołano przepisy unijne, które wskazują normy emisji spalin, w tym w szczególności normy dotyczące emisji tlenków azotu: Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca
2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów dotyczy pojazdów lekkich (M1, N1, M2, N2 o masie odniesienia do 2610 kg) i dla nich przewidziano jednostkę mg/km; oraz Rozporządzenie Komisji (UE) nr 582/2011 z dnia 25 maja 2011 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 595/2009 w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych o dużej ładowności (Euro VI) oraz zmieniające załączniki I i III

do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dotyczy pojazdów ciężkich o masie odniesienia powyżej 2610 kg i dla nich przewidziano jednostkę mg/kWh. Przy tym, jak podkreślił autor opinii, cytowane wyżej regulacje nie wprowadzają wyraźnego nakazu stosowania tych jednostek.

Odwołujący z kolei przedłożył na rozprawie dowód - Standardy CNBOP-PIB "Klasyfikacja, oznaczenie i podział pojazdów pożarniczych" na okoliczność, że brak było niejasności w definicji przedmiotu zamówienia. Jak wskazano w powyższej Klasyfikacji, klasyfikacji pojazdów pożarniczych dokonuje się zgodnie z normą PN-EN 1846-1, dzieląc je na Pojazdy lekkie o maksymalnej masie rzeczywistej większej od 3 tony oraz mniejszej lub równej 7,5 tony. Dowód ten miał przesądzać, że przedmiotem zamówienia był zakup pojazdów lekkich.

Izba podziela stanowisko zamawiającego, że na podstawie wskazanych przepisów nie sposób jest ustalić jednej, właściwej jednostki, którą należy zastosować.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że skoro przepisy nie wprowadzają wiążącego nakazu ich stosowania a dodatkowo, co także wynika z treści opinii, wyniki przeprowadzonych badań mogą być podawane w różnych jednostkach, w zależności od przyjętej metody badawczej, gdyż w zależności od rodzaju pojazdu i jego masy stosowane są odmienne metodyki testowe - nie można stwierdzić, że właściwa dla danego przedmiotu jest jedna, określona jednostka.

Należy także podkreślić, że odwołujący nie przedłożył w postępowaniu żadnego dowodu, który wskazywałby na jedną, możliwą metodykę badawczą w zakresie opisu tego kryterium, twierdził jedynie, że ustalenie właściwej i jedynej możliwej jednostki miary wynika
z treści OPZ.

W tym jednak zakresie nie sposób nie zauważyć, że brak jest konsekwencji
w argumentacji samego odwołującego, który w treści odwołania (str. 6) wskazuje,
że „Wymagania określone w dokumentacji Postępowania wskazują bowiem jednoznacznie
na możliwość oferowania wyłącznie pojazdów ciężkich w rozumieniu Rozporządzenia (WE)
nr 595/2009, dla których odpowiednią jednostką odniesienia jest mg/kWh", po czym sam
na rozprawie składa dowód w postaci Standardów CNBOP - BIP, które mają wskazywać,
że przedmiot zamówienia należy zakwalifikować jako pojazdy lekkie, wbrew temu co twierdzi autor opinii, tj. że już w samej definicji przedmiotu zamówienia występuje niespójność.

Okoliczność, że sam odwołujący w swojej ofercie wskazał parametr mg/kWh (charakterystyczny dla pojazdów ciężkich), podczas gdy jak twierdzi na rozprawie przedmiotem zamówienia były lekkie pojazdy ratowniczo-gaśnicze, wskazuje na brak jednoznaczności w tym zakresie i wątpliwości, które mogły powstać po stronie wykonawców składających oferty. Ze względu na powyższe wątpliwości w zakresie odnoszącym się do opisu przedmiotu zamówienia, nie można także w sposób jednoznaczny ustalić jednej, właściwej jednostki miary emisji tlenków azotu. Skoro tak, to zamawiający nie miał możliwości, na podstawie tak opisanego kryterium oceny ofert, oceny takiej dokonać.

Nietrafiona jest także argumentacja odwołującego, który wskazuje na okoliczność,
że chociaż zamawiający nie wskazał wprost jednostki znajdującej zastosowanie w Kryterium, w treści dokumentacji przewidział, że parametr emisji NOx powinien być zgodny
z dokumentem COC (Certificate of Conformity), będącym świadectwem zgodności WE, wystawionym zgodnie z przepisami homologacyjnymi Unii Europejskiej. Sam przy tym jednak dostrzegł, że zamawiający zrezygnował z żądania przedmiotowego certyfikatu na etapie składania ofert, na wniosek złożony przez jednego z wykonawców, godząc się na jego przedłożenie wraz z dostawą pojazdów (pytanie nr 3, wyjaśnienia zamawiającego z dnia
20 lutego 2025 r.). Tym samym, jak trafnie zauważa zamawiający wraz z ofertą nie został złożony żaden dokument, który pozwoliłby mu na samodzielną weryfikację w zakresie tego parametru, w tym jednostki miary do niego przypisanej. A skoro tak, nie sposób jest zgodzić się ze stanowiskiem jakie odwołujący prezentuje, że jednostka miary była możliwa do ustalenia na etapie składania ofert. Tym samym również dowody, o przeprowadzenie których wnioskował odwołujący w zakresie, w jakim odwoływał się do informacji zawartych
w dokumencie COC, należy uznać za nieprzydatne do rozstrzygnięcia sprawy, gdyż te nie były składane na etapie oferty, ale obowiązek ich przedłożenia został przesunięty na etap umowy. Nie mogą być one zatem brane pod uwagę, jak też dane czy informacje w nich zawarte, przy dokonywaniu oceny ofert w ramach kryteriów.

Zamawiający, przyznając punkty w ramach spornego kryterium, kierował się zatem wyłącznie treścią oświadczenia składanego przez wykonawcę w ofercie, taki bowiem sposób oceny został przewidziany, nie został też przez żadnego z wykonawców zakwestionowany
na etapie SWZ.

Nie istnieje wobec powyższego możliwość określenia jednej, właściwej jednostki, którą można było przypisać dla wskazanego kryterium oceny ofert, co w konsekwencji powodowało niemożność dokonania jednoznacznej oceny w tym zakresie. Trafnie wywodził zamawiający na rozprawie, że w dokumentach zamówienia przewidziana została wyłącznie jedna sytuacja, w której wykonawca uzyskuje za to kryterium określoną liczbę punktów, tj. w przypadku gdy wykonawca nie uzupełni pozycji w formularzu ofertowym (wówczas zamawiający przyznawał 0 pkt). W pozostałych przypadkach zamawiający przewidział zastosowanie wzoru, który
to mógłby zostać zastosowany wyłącznie, jeśli parametry oferowane zostałyby przedstawione według jednoznacznie określonych reguł. Wskazanie odmiennych jednostek miary przez dwóch wykonawców czyni niemożliwym dokonanie oceny złożonych ofert, gdyż ich porównanie jest niemożliwe. Nie sposób też jednoznacznie stwierdzić, że któraś
z zadeklarowanych przez wykonawców wartości jest nieprawidłowa, gdyż zamawiający nie wskazał jednoznacznie w SWZ jaką jednostką mają się posłużyć wykonawcy.

Taki zaś brak precyzji w opisie w zakresie właściwej jednostki miary powoduje, że nie jest możliwe ustalenie która jednostka, spośród wskazanych w ofertach jest prawidłowa. Zamawiający, chcąc dokonać oceny, byłby zmuszony prowadzić własne ustalenia, które prowadziłyby de facto do wprowadzenia zasad oceny ofert, które to zasady nie wynikały
z dokumentów zamówienia.

W konsekwencji mamy do czynienia w niniejszej sprawie z wadą postępowania, polegającą na niejednoznacznym opisaniu jednego z kryteriów oceny złożonych ofert,
co stanowi naruszenie art. 240 ustawy Pzp, który nakazuje zamawiającemu opisanie kryteriów oceny ofert w sposób jednoznaczny i zrozumiały.

Jak już wyżej wskazano, prawidłowe przygotowanie dokumentów zamówienia, w tym jednoznaczne opisanie w SWZ kryteriów oceny ofert, którymi będzie kierował się zamawiający, dokonując wyboru oferty najkorzystniejszej - jest jednym z jego podstawowych obowiązków. To właśnie kryteria oceny ofert stanowią zasadniczy element, mający istotny wpływ na wybór oferty. Opis kryteriów oceny ofert decyduje także o tym, czy postępowanie
o udzielenie zamówienia publicznego można uznać za czyniące zadość podstawowym zasadom zamówień publicznych, w tym zasadzie przejrzystości postępowania oraz zasadzie odnoszącej się do obowiązku udzielenia zamówienia wykonawcy, który złożył ofertę najkorzystniejszą, czyli najwyżej ocenioną w świetle opisanych kryteriów i został wybrany zgodnie z regułami określonymi w Pzp. Nie budzi zatem wątpliwości, że warunkiem zachowania zasady przejrzystości postępowania jest nie tylko jednoznaczne określenie kryteriów oceny ofert, ale również jednoznaczne opisanie, co w ramach danego kryterium będzie oceniane i w jaki sposób ta ocena będzie następować (tak też Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 4 lutego 2022 r., sygn. akt KIO 137/22).

W niniejszej sprawie zmaterializowała się także druga przesłanka, wskazana w art. 255 pkt 6 ustawy Pzp, tj. opisana wyżej wada postępowania jest niemożliwa do usunięcia
na obecnym etapie.

Zamawiający dokonał już bowiem otwarcia złożonych ofert, spośród których dwie oferty zawierały różne jednostki miary, trzecia z kolei nie wskazywała żadnej jednostki. Zamawiający nie ma, na obecnym etapie postępowania, możliwości skorygowania zapisów SWZ
i wprowadzenia jednej, obowiązującej wszystkich wykonawców jednostki.

W tym zakresie całkowicie nietrafiona jest też w ocenie Izby argumentacja odwołującego, wskazywana na rozprawie, że zamawiający mając wątpliwości w opisywanym zakresie - mógł zwrócić się do wykonawców do złożenia stosownych wyjaśnień. Niezależnie od tego, że jak trafnie zwrócił uwagę zamawiający, odwołujący nie sformułował w tym zakresie zarzutów w treści odwołania, nie powoływał się też na możliwość żądania przez zamawiającego wyjaśnień, Izba zwraca też uwagę, że możliwość żądania od wykonawców wyjaśnień, jakkolwiek nie jest wykluczona w odniesieniu do kryteriów oceny ofert, to jednak instytucja ta powinna być stosowana z dużą ostrożnością. Wyjaśnienia nie mogą bowiem
w żadnym wypadku prowadzić do uzupełnienia treści oświadczenia lub dokumentu. Jak trafnie wskazała Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 15 stycznia 2024 r., sygn. akt KIO 3895/23:„Zgodnie z treścią art. 223 ust. 1 ustawy Pzp w toku badania i oceny ofert zamawiający może żądać od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert, przedmiotowych środków dowodowych lub też innych składanych dokumentów lub oświadczeń. Wskazany przez Odwołującego przepis nie przesądza o braku możliwości wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień dokumentów lub oświadczeń, które służą ocenie ofert w przyjętych kryteriach oceny ofert. Wręcz przeciwnie, treść art. 223 ust. 1 ustawy Pzp dopuszcza możliwość żądania od wykonawców wyjaśnień dotyczących także innych dokumentów i oświadczeń. Celem wyjaśnień jest rozwianie wszelkich wątpliwości zamawiającego, a takie mogą się również pojawić w

dokumentach/ oświadczeniach, które służą ocenie ofert w przyjętych kryteriach oceny. Istotne jest jednak to, że wyjaśnienia mają polegać na wskazaniu uzasadnienia dla danej treści, uczynić coś zrozumiałym. Wyjaśnienia, w przeciwieństwie do uzupełnienia czy też poprawienia, mają na celu ustalenie rzeczywistej treści dokumentu czy też oświadczenia. Wyjaśnianie polega na udzieleniu odpowiedzi na pytanie dlaczego tak jest jak wykonawca postanowił w treści". W rozpoznawanej sprawie ewentualne wyjaśnienia musiałyby prowadzić do uzupełnienia lub też zmiany w zakresie deklarowanego kryterium oceny ofert, co na etapie dokonywania oceny złożonych ofert - należy uznać za niedopuszczalne.

Trzecią, konieczną przesłanką dla unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego jest stwierdzenie istnienia wady tego rodzaju, że uniemożliwia ona zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy. I ta przesłanka w niniejszej sprawie wystąpiła.

Opisywane uchybienie w procedurze zamówieniowej niewątpliwie rzutuje na ważność umowy o zamówienie publiczne i wpisuje się w omawianą przesłankę unieważnienia postępowania. Przepis art. 255 pkt 6 ustawy Pzp obejmuje wszelkie sytuacje, w których występuje wada postępowania niedająca się naprawić w toku postępowania o udzielenie zamówienia. Innymi słowy, podstawą unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie art. 255 pkt 6 ustawy Pzp będzie wystąpienie nieusuwalnej wady postępowania, tj. takiej, która nie może być przez zamawiającego skorygowana w toku postępowania przez unieważnienie czynności lub jej powtórzenie.

Powyższe znajduje także potwierdzenie w cytowanym wyżej wyroku KIO z dnia 4 lutego 2022 r., sygn. akt KIO 137/22 KIO, w którym Izba wskazała: „w przepisach ustawy Pzp istnieje możliwość uznania umowy za nieważną. Warto zwrócić uwagę na art. 457 ust. 5 ustawy Pzp który stanowi, że przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości żądania unieważnienia umowy na podstawie art. 705 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny. Dyspozycja art. 705 Kc znajdzie zastosowanie do umów w sprawie zamówień publicznych zawartych w wyniku jakiegokolwiek postępowania otwartego (poprzedzonego ogłoszeniem) prowadzonego w oparciu o przepisy Pzp. Możliwość żądania unieważnienia umowy w sprawie zamówienia publicznego w oparciu o art. 705 Kc jest niezależna od podstaw i ograniczeń unieważnienia na podstawie przepisów Pzp". Taką też argumentację przywołał zamawiający w piśmie informującym wykonawców o unieważnieniu postępowania, a skład orzekający w niniejszej sprawie w pełni to stanowisko podziela.

W konsekwencji Izba stwierdziła, że zamawiający trafnie doszedł do wniosku, że postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą uniemożliwiającą zawarcie niepodlegającej unieważnieniu umowy w sprawie zamówienia publicznego i unieważnił postępowanie powołując się na art. 255 pkt 6 ustawy Pzp.

Mając na uwadze powyższe Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i na podstawie art. 553 zdanie pierwsze ustawy Pzp orzekła jak w sentencji. Zgodnie bowiem z treścią art. 554 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia. Brak potwierdzenia się zarzutów wskazanych w odwołaniu powoduje, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie została wypełniona hipoteza normy prawnej wyrażonej w ww. przepisie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 557 i art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r., poz. 2437).

Przewodnicząca:……..……